

Kind

Kaatje Kip (48 jr) werd ze vroeger genoemd omdat ze altijd iets te zeggen had. Ze is de 5de in de rij van zeven kinderen. Ze komt met de hulpvraag: Het 'kind'stuk speelt overal dwars doorheen, het kind dat er niet mag zijn, de 'blèrende' Kaatje. "Ik doe hetzelfde als mijn ouders ook deden." Namelijk niet luisteren.

Hulpverlening

Ze is al eerder in therapie geweest. De ene therapeut ging te ver buiten haar geloof - teveel andere godsdiensten - de ander vond dat ze maar moest gaan scheiden, zodat hij een relatie met haar kon beginnen. In de gesprekken met een goede vriendin, die ooit in therapie was, hanteren ze het concept "Kind in jezelf".

Kinderjaren

Moeder wordt snel zwanger, telkens met ruim een jaar ertussen. Allemaal gewenst, moeder heeft bij de 8ste zwangerschap abortus gepleegd en daarvan nog spijt. Tijdens de 4de zwangerschap pleegt vader overspel. Tijdens de 5de zwangerschap worden grote veranderingen in gang gezet. Vader lukt het niet meer met zijn werk. Zijn ouders hebben een zaak, zijn moeder wil eigenlijk alleen dochters in de zaak maar er wordt plaats gemaakt voor vader. Omaervaart ze als een kil koud mens. Moeder is meestal in de winkel; niet beschikbaar. Vader zorgt voor de kinderen, maar vergeet ze ook wel eens. Als ze 4 is, krijgt ze een zusje en is ze niet langer de 'Benjamin'. In een van haar therapieën heeft ze geleerd dat moeder "de grote afwezige" is. Ze schetst moeder echter als zijnde een sterke persoonlijkheid; aanwezig, veelal opgewekt, communicatief. Kaatje ontvouwt zich als een bijdehandje, aanwezig, kletsend, aandacht opeisend. Haar vader kan haar verbale kracht niet aan en reageert met klappen.

Bedroefd

Haar verdriet over het gemis aan een warme plek toont ze niet. Ze overschreeuwt de ander met babbels, verhalen, geschreeuw en veel boosheid. Ze is er rap in om met hele verhalen het verdriet er weer onder te stoppen en de boosheid de overhand te laten spelen. Opvallend is ook dat ze vaak citeert wat anderen haar aangereikt hebben. Ze herkent het wel: "Omdat ik er graag bij wil horen, neem ik de ideeën, uitspraken over van die ander." Ze weet best veel, luistert, maar niet naar zichzelf. Kinderen beginnen met gevoelens, niet met praten. Het 'Kindeel' een plaats geven betekent ruimte laten voor en leren van de eigen gevoelswereld: Bang, Boos, Blij en Bedroefd.

Volwassen

Het Kind leert van de Ouders, kopieert, imiteert en slaat al deze patronen, gegevens op. In het Volwassen worden blijkt welke eigen keuzes gemaakt worden, welk deel Kind blijft, en hoeveel Oudercommando's de overhand krijgen. Kaatje leert nu om haar Kind een andere stem te geven dan alleen de boze stem. Ze leert dat ze in haar huwelijk eerder gehoord wordt als ze haar verdriet (Bedroefd) laat zien. Het Boos zijn scheidt afstand. Zij mag verantwoording nemen voor haar eigen gevoelens. Kaatje leert te zorgen voor haar eigen kuiken. Nu er naar het Kind geluisterd wordt, krijgt het huwelijk een kans.

Gea Evenhuis

[www. agogischtherapeut.nl](http://www.agogischtherapeut.nl)